

budget udelukkende skal dækkes ved personlige skatter, da de fire foregående års gennemsnitlige skatteprocent jo ligger fast. Det foreliggende forslag betyder derfor en meget væsentlig ændring i forhold til det lovforslag, den forrige regering fremsatte for et år siden.

Da skatteudskrivningen i de senere år har været stigende, må man forudse, at en ændring som den foreslåede ville kunne få ret stor betydning. Hvis man skal anvende den regel, som her er foreslået, vil det efter tallene for skatteåret 1956-57 tvinge over 80 pct. af landets sognekommuner til at foretage ændring i den fordeling af beskatningen, de hidtil har haft, og hvis man går ud fra, at der vil komme en vis skattestigning, ville det f. eks. for indeværende år berøre ca. 90 pct. af samtlige sognekommuner her i landet; de vil blive tvunget til at gennemføre en ændring i ligningsforholdet, en ændring, som de måske ikke selv har ønsket, uden at de selv kan blive medbestemmende, og uden at der kan tages hensyn til kommunens særlige forhold.“

Heller ikke de ændrede regler om tilskuddet til amtskommunerne kunne ministeren bifalde. „Efter de gældende regler er det maksimale tilskud for øjeblikket 20 mill. kr., og det nås først, når forrentningsprocenten kommer ned på 0,1. Efter det her fremsatte forslag ville det maksimale tilskud, de 60 mill. kr., allerede nås ved en forrentningsprocent på 2. Motiveringen for den foreslåede store forhøjelse er ønsket om at afhjælpe landbrugets trængsler“, men man måtte tage i betragtning, at der „i amtskommunerne findes en mængde andre ejendomsbesiddere end just dem, der har landejendomme, og disse ejendomsbesiddere antal har i de senere år været stærkt stigende. Stationsbyerne vokser, og omegnskommunerne her omkring København og omkring andre store byer vokser også stærkt. Det vil altså sige, at hvis man skal fortsætte på dette grundlag, kommer man til at give ikke alene landbrugerne et nedslag i skatten, men også alle de øvrige ejendomsbidere. Skal et sådant forslag derfor begrundes med hensynet til landbruget, vil det i hvert fald være naturligt at begrænse virkningerne til at gælde for landbrugs-ejendomme.

Det vil være helt urimeligt at forøge tilskuddet så meget, som det her er foreslået, hvis man skal beholde det hidtidige beregningsgrundlag, der er fastsat så langt tilbage som omkring 1930.“

Ordføreren for forslagsstillerne opfattede indenrigsministerens bemærkninger således, at han trods alt var villig til at forhandle om de rejste problemer. Det afgørende var efter forslagstillernes opfattelse, at man både i amtskommunerne og i sognekommunerne stod over for nye udgiftsstigninger. „Den højtærede indenrigsminister ved lige så vel som jeg, at den ny sygeplejeordning, som er vedtaget i det høje ting, allerede fra 1. april 1958 vil bebyrde amtskommunerne med nye udgifter. Alle ved også, at således som beskatningen af fast ejendom her i landet har udviklet sig, begyndende i 1867, uden at